

det. Og Hildes Følelse for Solness er ikke Kærlighed til denne enkelte Mand. Hildes Følelse for Solness er Udtrykket for den Følelse, som enhver naturlig, normal ung Pige har ligeoverfor Manden i det hele taget, før hun endnu elsker nogen enkelt. Hun tror paa ham, hun er ganske overbevist om, at det er fra ham, hendes Lykke skal komme, — Hilde er Legemliggørelsen af denne den unge Piges Begejstring, Tro og Forventning.

Hilde blev *denne* Bygmesters Fordærvelse, — ja, — men det var ikke hendes Skyld. Hun vilde helbrede ham for Svimmelheden eller rettere sagt, hun troede, det var umuligt, at hendes Bygmester kunde være svimmel. Hun forstod ikke, hvad slet Samvittighed virker. Hun var den unge, og han var den gamle. Og det er ikke frit for, at der er Tegn til, at den unge, ny Kvinde kanske vil komme før den unge, ny Mand. Solness gaar der endnu, nok saa blind og døv og uforstaaende, ved ikke rigtig en Gang, at det er Hilde, han længes efter. Det var bedst, han skyndte sig lidt baade med at komme til Forstaaelse om, hvad han selv trænger, og saa med sit Arbejde paa at blive kvit de svarte Djævlene og Troidene, saa han kan være færdig til at tage imod Hilde, naar hun kommer. Og lad da den unge Solness behandle den gamle med ligesaa megen Hensynsfuldhed og hjærtelig Deltagelse, som Hilde viser Aline. Og lad ham for alle Ting skynde sig at bryde med Kaja.

Det er ikke om Solness, jeg skulde tale, det drister jeg mig ikke til. Kun saa meget vil jeg sige, at ingen skal faa mig til at tro, at det altid skal blive ved med Nødvendighed at være de menneskelige Vilkaar dette, at Solness behøver at gøre Oprør mod den mægtige, saa at han behøver at frygte for Gengældelsen. Det er, fordi han er *alene* og ulykkelig over sin slette Samvittighed, at han gør Oprør. Det maa kunne gaa an for Solness, hvis han har Hilde ved Siden af sig, baade at faa Kærlighed og Lykke og saa følge sit Kald og bygge baade Kirker og Hjem for Mennesker. For det er bare i Mismod, han siger, at han ikke havde Brug for saadant et Hjem. Han har Brug for det. Hilde kommer til at bli fortvivlet, hvis han ikke har Brug for det. Han *skal* ha Brug for det.

Hilde fik sin Bygmester til at vise, at han kunde stige